

1059

1877. Πρακτικὸν συνόδου πΚ., τῆς 7 Ἀπριλίου, ἐν 178, σ. 236.

«... τὸ πατριαρχεῖον... δὲν ἀναγνωρίζει τοὺς μεταξὺ ὀρθοδόξων καὶ καθολικῶν γάμους, τοὺς τελεσθέντας κατὰ τὸ λατινικὸν δόγμα...».

1060

1877. Πρακτικὸν Συνόδου πΚ., τῆς 18 Ἰουλίου, ἐν 178, σ. 236.

«... ὁ ὀρθόδοξος, νυμφευθεὶς δυτικῇ, δὲν εἶναι ἔγγαμος καὶ δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν μετὰ ὀρθοδόξου γυναικός...».

1061

1877. Πρακτικὸν συνόδου πΚ., τῆς 3 Δεκεμβρίου, ἐν 178, σ. 236.

«... ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀναγνωρίζει τὸν γάμον ὀρθοδόξου μετὰ ἀρμενοκαθολικῆς καὶ διὰ τοῦτο ἀπαγορεύει εἰς τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς τοῦ νὰ εὐλογήσῃ τοιοῦτους γάμους ὀρθοδόξου μεθ' ἑτεροδόξου...».

1062

1877 μέχρι 1916. Πρακτικὰ Πνευματικοῦ Συμβουλίου Κοινότητος Μανδρακίου, τῆς νήσου Νισύρου,

κωδικοποιηθέντα, ἐν 182, φ. 75, σελ. 4. Πρβλ. 250, σ. 53–55.

«... Κεφάλαιον ΙΑ', περὶ τοπικῶν ἐθίμων.

ἄρθρ. 54. Ἡ πρωτοκόρη λαμβάνει ὅλην τὴν μητρικὴν περιουσίαν ὡς προῖκα· ἡ δευτεροκόρη λαμβάνει τὴν ἐπίκτητον (ἀγοραστήν) ἢ κληρονομικὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς· τὰ δὲ λοιπὰ τέκνα λαμβάνουσι, κατ' ἐπιείκειαν, κτήματα τινὰ ἀσημάντου ἀξίας. Ἡ χρηματικὴ περιουσία τοῦ πατρὸς δὲν δεσμεύεται ὑπ' οὐδενὸς ἐθίμου.

ἄρθρ. 55. Ἡ Χάρις. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προικοσυμφώνου ὁ πατήρ, συνήθως δὲ καὶ ἡ μήτηρ, δίδουσιν εἰς τὸν πρωτότοκον υἱὸν ἢ ἐκ τῶν καλλιτέρων κτημάτων αὐτῶν, ὡς χάριν· ἀναγράφονται δὲ ταῦτα ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ τῆς μελλονύμφου πρωτοκόρης.

ἄρθρ. 56. Ἡ πρωτοκόρη εἶναι ὁ μόνος κληρονόμος τῆς μητρὸς ἐπὶ τῶν ἀδιαθέτων καὶ ἀπροικίστων κτημάτων αὐτῆς.

ἄρθρ. 57. Ἐγγαμον ἀδελφόν, ἢ ἔγγαμον ἀδελφήν, ἀποθανόντας ἀκλήρους, δὲν κληρονομεῖ ὁ ἐπιζῶν σύζυγος, ἢ ἡ ἐπιζῶσα σύζυγος, ἀλλ' οἱ ἀναγκαῖοι κληρονόμοι αὐτῶν.

ἄρθρ. 58. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προικοσυμφώνου, δύναται ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ ἢ καὶ ἀμφότεροι, νὰ κρατήσωσι ὅσαδήποτε κτήματα θελήσουσιν, ἵνα νέμονται αὐτὰ διὰ βίου· μετὰ θάνατον αὐτῶν περιέρχονται εἰς τοὺς προικιζομένους. Τὰ κρατούμενα κτήματα καλοῦνται γερωντομοῖρι.

ἄρθρ. 59. Γυναικομοῖρι. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἀκλήρου τοῦ συζύγου, ἢ ἐπιζῶσα σύζυγος λαμβάνει ὡς νόμιμον μοῖραν ἐκ τῶν ἀκινήτων κτημάτων αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον κυριότητα αὐτῆς.

ἄρθρ. 60. Ἄνδρ ο μ ο ῖ ρ ι. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἀκλήρου τῆς συζύγου, ὁ ἐπιζῶν σύζυγος λαμβάνει ὡς νόμιμον μοῖραν, ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον κυριότητα αὐτοῦ, ἐν κτῆμα ἐκ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς συζύγου του, ἔστιν ὅτε κατ' ἐκλογὴν του.

ἄρθρ. 61. Οἱ προικισθέντες δὲν ὑπείσρχονται ὡς κληρονόμοι, οὐ μόνον εἰς τὴν τῶν ἀποβιώσαντων γονέων σωζομένην κληρονομίαν, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τὴν τῶν ἀδελφῶν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι μὴ προικισθέντες.

ἄρθρ. 62. Ἐάν τις, ἀφ' οὗ προικίσῃ ἢ διαθέσῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, κρατήσῃ ἐξ αὐτῆς κτῆμά τι ἐπὶ χρέει, μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ οἱ κληρονόμοι του δὲν ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κτήματος, ἀλλ' εἶναι τοῦτο ὑπόλογον διὰ τὸ χρέος.

ἄρθρ. 63. Ἡ προικισθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς κόρη, δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ κληρονομίαν, τοῦ δικαιώματος τούτου ἀνήκοντος τῇ ἐπιζώσῃ καὶ μὴ προικισθείσῃ ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀδελφῇ.

ἄρθρ. 64. Προκειμένου λόγου περὶ πατρικῆς κληρονομίας, δὲν δικαιούται ἡ πρώτη ἀδελφή, οὐδὲ οἱ νόμιμοι κληρονόμοι αὐτῆς, νὰ λάβῃ μερίδιον ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀδιαθέτως ἀποβιώσαντος πατρός, ὡς προικισθεῖσα δι' ὀλοκλήρου τῆς μητρικῆς περιουσίας· οὐδὲ δύναται ὡσαύτως νὰ κληρονομήσῃ ἐκ τῆς τοιαύτης πατρικῆς περιουσίας, ἀνηκούσης εἰς ἀκλήρως ἀποθανόντα ἀδελφὸν αὐτῆς.

ἄρθρ. 65. Ὁ προικισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, δὲν ἔχει δικαίωμα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ἄρρενες κληρονόμοι ἀπροίκιστοι, ἢ ἀπροίκιστος δευτεροκόρη, εἰς συμμετοχὴν κληρονομίας, καταλειφθείσης ἀδιαθέτως ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

ἄρθρ. 66. Ἐν περιπτώσει προικίσεως τῆς δευτεροκόρης, ἡ ἀδιάθετος πατρικὴ περιουσία περιέρχεται εἰς τοὺς ἄρρενας κληρονόμους.

ἄρθρ. 67. Τὸ γ ο ν ι κὸ σ τὸ γ ο ν ι κό. Ἀποθνήσκει γυνὴ τις μετὰ τὸν τοκετόν· ἀποθνήσκει δὲ καὶ τὸ τέκνον μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς· ἐν ᾧ, κατὰ τὸν νόμον, κληρονομεῖ ὁ πατὴρ τὸ τέκνον, κατὰ τὸ ἔθιμον τοῦτο, ἡ περιουσία δέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν προικίσαντα· ἐκλιπόντων δὲ τῶν προικισάντων, ἡ περιουσία περιέρχεται εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς.

ἄρθρ. 68. Τὸ θ η λ υ κὸ σ τὸ θ η λ υ κό· τὸ ἄ ρ σ ε ν ι κὸ σ τὸ ἄ ρ σ ε ν ι κό. Μὴ ὑπαρχούσης δευτεροκόρης, λαμβάνει ὁ πρωτότοκος υἱὸς τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς, καθὼς ἡ πρωτοκόρη λαμβάνει τὴν κληρονομίαν τῆς μητρὸς. Ὅταν δὲ πρόκηται νὰ κληρονομήσωσιν ἀδελφοὶ ἀδελφόν, ἀνεψιοὶ θεῖον, ἢ ἐξαδελφοὶ ἐξαδέλφους, ἡ διανομὴ γίνεται μὲν κατὰ ρίζας καὶ κατὰ κεφαλὴν, ἀλλὰ κτῆμα προερχόμενον ἀπὸ ἀρσενικὸν μέρος θὰ λάβῃ κληρονόμος ἄρρενος γένους, προερχόμενον δὲ ἀπὸ θηλυκοῦ γένους, θὰ λάβωσι κληρονόμοι θήλεος γένους.

ἄρθρ. 69. Οὐδέποτε κληρονομεῖ ἀδιαθέτως ὁ σύζυγος τὴν σύζυγον καὶ τὰνάπαλιν, ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως τέκνων. Ἀφαιρουμένης τῆς νομίμου μοίρας, ἡ περιουσία ἐπιστρέφει εἰς τοὺς προικίσαντας καί, τούτων ἐκλιπόντων, εἰς τοὺς πλησιεστέρους νομίμους κληρονόμους.

ἄρθρ. 70. Τελουμένου τοῦ ἀρραβῶνος, ὁ μνηστὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ δίδουσι συνήθως εἰς τὴν μνηστὴν προγαμιαίαν δωρεάν. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συζύγου, ἡ δωρεὰ αὕτη μεταβιβάζεται ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸν πρωτότοκον υἱόν, ὅστις, νυμφευόμενος, μεταβιβάζει καὶ αὐτὸς εἰς τὸν πρωτότοκον υἱόν του καὶ οὕτω καθεξῆς. Μὴ ὑπάρχοντος ὁμοῦ τέκνου,

ἡ προγαμιαία δωρεὰ ἐπιστρέφει εἰς τοὺς δωρήσαντας, ἢ τοὺς ἀναγκαίους κληρονόμων αὐτῶν καί, τούτων ἐκλιπόντων, εἰς τοὺς πλησιέστερους συγγενεῖς.

ἄρθρ. 71. Τὸ δίκαιον τῆς προτεραιότητος. "Ὅταν πωλῇται κτῆμά τι ὑπὸ συγγενοῦς, δικαίωμα προτεραιότητος ἀγορᾶς κέκτηται ὁ πλησιέστερος συγγενής· καὶ ὅταν δὲ ἀκόμη ὑπάρχῃ πωλητήριον εἰς ξένον, ἢ μεσολαβῇ μακροχρόνιος νομὴ ὑπὸ ξένου, ἐὰν συντρέχωσι λόγοι ἀνηλικιότητος τοῦ ἀμέσως δικαιοῦχον, μετὰ προδήλου ἐκμεταλλεύσεως εἰς βάρος τοῦ δικαιοῦχου ταύτης, ἢ ἂν ἡ πώλησις ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων συγγενῶν, αἱ πράξεις αὗται κηρύσσονται ἄκυροι, ἐφαρμόζεται (δὲ) τὸ δίκαιον τῆς προτεραιότητος ».

1063

1878. Πρακτικὸν συνόδου πΚ., τῆς 10 Μαΐου, ἐν 178, σ. 236–237.

«...Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀναγνωρίζει τοὺς μικτοὺς γάμους, ἀλλ' ὅμως, πολλάκις, πρὸς πρόληψιν δυσωδέστων συνεπειῶν, συγχωρεῖ, κατὰ συγκατάβασιν, τὴν τέλεσιν αὐτῶν ἀθอรύβως...».

1064

1878. Ἀναφορὰ Στυλ. Χουρμουζίου πρὸς τὸν βαλῆν Σάββα πασᾶν Κύπρου, περὶ κακῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ διαθηκῶν διατάξεων ἐν τῇ νήσῳ· ἐν 381, σ. 4γ'–ρά'.

1065

1878. Ἐγκύκλιος Ὑπ. Ἐξωτ. Τουρκίας, περὶ τοῦ κύρους διαθηκῶν τῶν Χριστιανῶν, ἐν 406, σ. 157.

1066

1878. Συνθήκη Βερολίνου, ἐξ ἄρθρων 64, ἐν 436, τ. IV, σ. 175–192.

1067

1878. Σύμβασις τῆς Χαλέπας, δι' ἧς ἐπεξετάθη καὶ διετάχθη ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου Κρήτης τοῦ 1868. Πρβλ. ἀριθ. 1039.

1068

1881. Βεζυρική διαταγὴ περὶ τῆς τύχης τῆς κληρονομίας τῶν ἄνευ κληρονομίας θνησκόντων κληρικῶν, ἐν 261, τ. 3, σ. 2800–2802.